

சங்க இலக்கியங்களில் மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்குமான

முரண்பாடுகள்

Contradictions Between the Individual and Society in Sangam Literature

முனைவர் சி. இரகு,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

இலொயோலா கலை & அறிவியல் கல்லூரி, மெட்டாலா, இராசிபுரம் வட்டம்,

நாமக்கல் மாவட்டம் – 636 202.

Dr. C. Ragu,

Assistant Professor, Department of Tamil, Loyola College of Arts & Science, Metthala, Rasipuram
Taluk, Namakkal District – 636 202. Email: ragudr03@gmail.com

Abstract:

Sangam literature can be described as a treasure trove of Tamil societal life. Through these literary works, we can understand the lifestyle, art, culture, traditions, and values of the ancient Tamils. Although Sangam-era people lived with various social structures, they experienced a life marked by contradictions with the people and society around them. Notably, these included the imposition of lifestyle practices against women. This research paper aims to highlight that the continuation of these practices even in the current computer-driven century signifies the enduring impact of those ancient times on the present day.

Keywords: Society – Crowd of people, Community – Group of people, Throng of people, Thodi – Bangle, Koodhal Kalaithal – Shaving the head, Mazhithal – Removing, Thinai – Food, Kalanthoda – Without touching utensils, Kaimmai – Widows

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்தின் வாழ்வியல் களஞ்சியம் என்று குறிப்பிடலாம். இவ்விலக்கியங்கள் மூலம் பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்வியல், கலை, பண்பாடு, கலாச்சாரம், விழுமியங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக சங்க இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. சங்ககால மக்கள் பல்வேறு கட்டமைப்புகளோடு வாழ்ந்திருந்தாலும் சமூக மக்களோடும் சமுதாயத்தோடும் முரண்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்ந்துள்ளனர். அவற்றிலும் குறிப்பாக பெண்களுக்கு எதிரான வாழ்வியல் நடைமுறைகளை புகுத்தியுள்ளனர். இந்த நடைமுறைகள் கணினிமயமான இந்நூற்றாண்டிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது என்பது அன்றைய காலங்களின் தாக்கம் இன்றைய காலத்திலும் இருக்கின்றது என்பதை உணர்த்துவதே இக்கட்டுரையாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: சமூகம் – மக்கள் கூட்டம், சமுதாயம் – மக்கள் குழு, மக்களின் திரள்., தொடி – கைவளையல், கூந்தல் களைதல் – மொட்டையடித்தல்., மழித்தல் – நீக்குதல், தினை – உணவு, கலந்தொடா – பயன்படுத்தும் பாத்திரங்களை தொடாமல்., கைம்மை – கணவனை இழந்த பெண்கள்..

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் மனிதனை மனிதனாக வாழ்வதற்கு துணைநிற்கின்றன. ஒவ்வொரு காலத்திலும் எழுந்துள்ள இலக்கியங்களில் அக்கால வரலாற்றை பதிவு செய்திருக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் பழங்கால மனிதனின் வாழ்வியல் சித்திரிப்புகளை ஒவ்வொன்றாக அறிந்து கொள்ள இயலுகின்றது. தொல் தமிழர் காலத்தில் இருந்து மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும், பெண்கள், ஆண்கள் மன்றும் சமூக மாற்றத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான மாறுபட்ட சிந்தனைகள், கொள்கைகள் இருந்துள்ளதை சங்க இலக்கியங்கள் பதிவுச் செய்துள்ளனர் என்பதை விளக்குவதே இக்கட்டுரையாகும்.

சமூகம் - வரையறை

உலகத்தில் “தனிமனிதனாக இருக்கும் ஒருவன் சமுதாயப் பழக்க வழக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது அம்மனிதர்களின் கூட்டுத்தொகுப்பே சமூகம்”¹ என்று அழைக்கப்படுகிறது. தனிமனிதன் கூட்டாக சேர்ந்து வாழ்கின்ற மனித தொகுப்பே சமூகம் என்பர். இவற்றில் “சமூகம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் நீண்ட காலமாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்காக மக்கள் கூட்டம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அமைப்பாகும்”². தனிமனிதனின் “இன்பம், துன்பம் ஆகிய உணர்வுகளை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொண்டு, சேர்ந்து வாழும் மக்கள் குழு சமூகம் எனப்படும்”³. என்று சமூகத்திற்கு வரையறை தந்துள்ளனர்.

சமுதாயம் விளக்கம்:

மனிதன் தொடக்கத்தில் தனித்து வாழும் இயல்பு கொண்டவனாகத் திகழ்ந்தான். பின்னர் பாதுகாப்புக் கருதி மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டம் கூட்டமாக வாழும்முறை தோன்றியபோது ‘சமுதாயம்’ என்ற ஒரு நிலை உருவானது.

மனிதன் தனித்து வாழ்ந்த காலகட்டத்தைக் கடந்து பல்வேறு குழுக்களாக வாழ முற்பட்ட நிலையில் சமுதாயம் உருவானது. இந்த “சமுதாயம் என்ற சொல்லே மிகக் குறுகிய பொருளில் வழங்கப்பட்டது. சிறுசிறு கிராமங்களிலே சிதறுண்டு பரவிக்கிடந்த மக்கட் கூட்டமானது, பொதுசனம் என்னும் தொகுதியுணர்வின்றிக் குழுக்களாக இயங்கின”⁴. என்று கைலாசபதி குறிப்பிடுகின்றார்.

பழந்தமிழர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் சமுதாயம் என்ற சொல்லிற்கு விளக்கத்தைக் காணமுடிகின்றது. அவற்றில் “ஒருவனை மற்றவன் உணர்ந்து வாழத்தலைப்பட்ட காலமே நாகாரிகக் காலம். அதுவே சமுதாயம் மண்ணில் காலூன்றத் தொடங்கிய காலம். ஒருவரையொருவர் அன்புடன் ஏற்று அரவணைத்துப் பாராட்டியதைப் பார்க்க இயலும். அதே சமயம், முரண்பட்டு நிற்பதையும் உணரமுடிகிறது. இதனால் மனம் பொருந்தி வாழ்வதும், மனம் மாறுபட்டு வாழ்வதும் பண்டைய சமுதாயத்திலிருந்து இன்று வரை இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.”⁵

சமுதாயம் எனும் சொல்லிற்கு ஆறு வகையான பொருள்களைத் தமிழ்ப் பேரகராதி கூறுகிறது. “மக்களின் திரள், பொருளின் திரள், கோயிலின் நிருவாக அதிகாரிகளின் கூட்டம், பொதுவானது பொதுவாகவேணும் அவரவர்க்குப் பங்கு பிரித்தேனும் அனுபவிக்கப்படும் ஊர்ப் பொதுச்சொத்து, உடன்படிக்கை”⁶ என்பனவாகும்.

முரண்பாடு - வரையறை

முரண் என்னும் அடிச்சொல்லில் இருந்து முரணுதல் என்ற சொல் தோன்றியிருக்கின்றது. “முரணுதல் என்றால் மாறுகொண்டழித்தல்”⁷ என்று பொருள் விளக்கம் தந்திருக்கின்றது. மேலும் முரண் என்னும் சொல்லிற்கு “முரண்டல் என்றால் எதிர்த்தல், முரண்டு என்பதற்கு அமையாமை, இசையாமை, மாறுபாடு என்றும் முரண்படுதல் என்பதனை மாறுபடுதல் என்றும் முரண்மொழியினை எதிர்மொழி”⁸ என்று தமிழ் அகராதி விளக்கம் தந்திருக்கிறது.

முரண் என்னும் இச்சொல்லை ஆங்கிலத்தில் Conflict என்று குறிப்பிடுகின்றனர். Conflict என்பதற்கு ஆங்கில அகராதிகள் பல நிலைகளில் விளக்கம் தருகின்றன. அவற்றில் Conflict என்பதை முதலில் பெயர்ச்சொல்லாக (Noun) குறிப்பிடுகையில் ‘முரண்பாடு, சண்டை, சச்சரவு, பிணக்கு, மனப்போராட்டம் , மோதல்’ என்று விளக்கம் தந்திருக்கின்றது. மேலும் conflict என்பதை வினைச்சொல்லாக (Verb) எடுத்துக்கொண்டும் பொருள் விளக்கம் தந்திருக்கின்றனர். அப்பொழுது “சண்டையிடு, மோது , எதிர்த்து நில், முரண்படு, ஒன்றுடனொன்று ஒவ்வாதிரு, உளப்போராட்டம், மனப்போராட்டம், குழப்பம், சச்சரவு”⁹ என்று அகராதிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

தொடி கழிதல்

தொடி என்னும் சொல்லாட்சியை ஆராய்கின்ற பொழுது “தொடி என்பதற்கு தமிழ் அகராதிகள் கைவளை என்று பொருள்தருகின்றது”¹⁰ கழிதல் என்பதற்கு நீக்குதல் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. தொடி கழிதல் என்பதற்கு கையில் உள்ள வளையல்களை நீக்குதலாகும். பருவ வயது அடைந்த பெண்களுக்கு அழகு சாதனப்பொருட்களில் ஒன்றாகத் திகழ்வது கைவளையல்கள் ஆகும்.

பெண்கள் திருமணம் ஆன பிறகு கணவன் போரின் மூலமாகவோ, விபத்தின் காரணமாகவோ அல்லது ஏதாவது ஒரு சூழ்நிலையில் இறக்க நோட்டால் முதலில் தங்கள் கையில் இருக்கக் கூடிய கைவளையல்களை நீக்குதல் வேண்டும். இந்நிகழ்வின் மூலம் கணவனை இழந்த பெண்கள் அணிகலன்களும், ஆபரணங்களும் அணியும் உரிமை மறுக்கப்பட்டனர். “இலக்கியங்கள் கைம்பெண்களை தொடிகழி மகளிர் என்றும் கழிகல மகளிர்”¹¹ என்று காலந்தோறும் வழங்கி வருகின்றதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் காலத்தால் பழமை மிக்க இலக்கியமாக கருதப்படும் புறநானூற்றில் பழந்தமிழரின் பதிவுகள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் தொடி கழிதல் பற்றி இரண்டு பாடல்கள் (புறம்.237,238) பதிவாகியிருக்கின்றன.

கூந்தல் களைதல்

கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு தொடிகழிதல் நிகழ்வோடு மட்டும் விட்டுவைக்கவில்லை. அப்பெண்களை பல்வேறு சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கின்றனர். இச்சமூகம் பெண்களுக்கு பல்வேறு சடங்கு, பழக்கவழக்கம் என்று சொல்லி பெண்களுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அவற்றில் தொடிகழிதல் நிகழ்விற்குப் பிறகு கூந்தல் களைதல் (மொட்டையடித்தல்) ஆகும்.

தாயங்கண்ணியார் என்னும் புலவர் வாழ்ந்த காலத்திற்கும் முன்பாக வாழ்ந்த பெண்களுக்கு நிகழ்ந்த கொடுமைகளை இவ்வுலகிற்கு எடுத்துச் சொல்லும் விதமாக பாடலை புனைந்திருக்கிறார்;.

கூந்தல் களையும் நிகழ்வினை புனையும் பொழுது அப்பெண்ணின் நிலைமையிலிருந்து அவருடைய மன வேதனையும், மனதிற்குள் அடக்கி வைக்கப்பட்ட மனக்குறையையும் வெளிப்படையாக காட்சிபடுத்துகிறார். முற்காலத்தில் கணவனை இழந்த பெண்களின் கூந்தலைக் கொய்துள்ளனர் என்பதனை “கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி”¹² உள்ளனர். என்பதை புலவர் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கூந்தல் களையும் நிகழ்வானது முற்காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வருகின்ற நிகழ்வாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்நிகழ்வினை கல்லாடனார் என்னும் புலவரும் புறநானூற்றில் 25 ஆம் பாடலில் பதிவாக்கியிருக்கின்றார்.

கல்லாடனார் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனின் சிறப்புகளை எடுத்துரைக்கின்ற பொழுது தன்னோடு பகைத்த இருபெரும் வேந்தர்களை போரில் வெற்றிபெற்றுள்ளான். வெற்றிபெற்றதையடுத்து இருபகைவரின் தலைமுடியையும் மழித்துள்ளனர்.

பகைவருடைய மகளிர் கூந்தலை களைந்து பெண்களின் கைம்மை வாழ்க்கைக்கு காரணமாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றான். தோல்வியடைந்த பகைவரின் நாட்டு பெண்களின் கூந்தல் கொய்யும் பொழுது அரசனின் வேல் சிதைந்து போனதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார் இதனை

“முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி

மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாய் பூசல்

ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர

அவிரறல் கடுக்கு மம்மென்

குவையிங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே”¹³ (புறம்.25:10-14,)

இப்பாடலில் அறியமுடிகின்றது. வேல் சிதைந்து போகும் அளவிற்கு அரசன் அவர்களின் கூந்தலை சிதைந்திருப்பதால் அரசன் என்னும் அதிகாரத்தன்மையை பயன்படுத்தி பெண்களின் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்படுவதற்குக் காரணமாக பாண்டியன் இருந்திருக்கின்றான்.

பாயின்றி உறங்குதல்

சமூகமானது கைம்மை மகளிருக்கு ஒவ்வொன்றாக இன்னல்களைக் கொடுத்திருக்கின்றது. பல்வேறு நிலைகளில் இன்னல்களை அனுபவிக்கின்ற கைம்மை பெண்களுக்கு உணவில் மட்டும் அல்லாது படுத்துறங்கும் நிகழ்விலும் சில கட்டுப்பாடுகள் வைத்திருக்கின்றனர் இதனை

“பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்

உயவற் பெண்டிரே”¹⁴ - (புறம். 246 : 8-9)

என்று குறிப்பிடுகின்றனர் பன்மை குணங்கண்மேனின்றது கைம்மை மேற்கொண்டொழுகும் மகளிரை உயவற் பெண்டிர் என்று அழைத்துள்ளனர் இம்மளிர் பருக்கைக் கற்கள் அமைந்த படுக்கையில் பாய்யில்லாமல் படுத்துறங்கினர் என்பதை பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இக்கட்டுப்பாடுகள் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்விற்கு மாறனதாகவும், சமூகத்திற்கு அடங்கி பயந்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதனை பின்பற்றியுள்ளனர்.

சங்ககால சமுதாயத்தில் சங்க மகளிரின் திருமணத்தில் இழை அணிகள் அணியப்பட்டன. கைம்மையில் இழை, வளை, தொடி களையப்பட்டன. கைம்மை வாழ்க்கையில் கூந்தல் களைதலில் மலர் நீக்கம்

தானாகவே நடக்கிறது. திருமணத்தில் மங்கல மகளிர் வாழ்த்துகின்றனர். சங்க காலத்தில் கைம்மை மகளிர் வாழ்த்தியதாகவோ, நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டதாகவோ செய்திகள் இல்லை. கற்பு வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பல் பண்பு சிறப்பாகப் போற்றப்பட்டது. இன்னாப்பொழுதில் பசலைக்கீரை, புல்லரிசி, வெள்ளைச்சாந்து, பழஞ்சோறு உண்பது கைம்மைக்குரியதாக உள்ளது. கைம்மை பெண்களுக்கு என்று விதிக்கப்பட்ட கொடுமைகள்; அனைத்தும் சமூகத்தில் முரண்பாட்டிற்கு அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது.

கலந்தொடா மகளிர்

பெண்கள் பூப்புற்றிருக்கும் காலங்களில் வீட்டுப் பண்டங்களைத் தொடாமல் ஒதுங்கி வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் கலந்தொடா மகளிர் எனப்பட்டனர் பெண்கள் பூப்புற்றிருக்கும் காலங்களிலும் குழந்தைபெற்ற காலத்திலும் தூய்மையற்றவர்களாகக் கருதி விலக்கும் நிலை அனைத்துப் பண்டைத் தமிழர்களிடமும் நிலவியதனைப் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள் குறித்துள்ளன. பெண்கள் பூப்படையும் நிலை பருவமுதிர்ச்சியின் அறிகுறியாகும். அந்நிலையில் அவர்கள் தீண்டத் தகாதவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவ்வழக்கத்தைப் பழங்குடி மக்கள் பெரும்பாலோருடையேயும் காணமுடிகின்றது. அவர்கள் பெண் பருவத்திற்கு வந்துவிட்டால் அவளை வீட்டை விட்டு அகற்றித் தனியிடத்தில் குடிலமைத்துத் தங்கச் செய்து துணையாக முதிர்ந்த மகளிரை இருத்தி அவளுக்குத் தேவையானவற்றை அந்தந்த நேரங்களில் கொடுக்கச் செய்து நீராடித் தீட்டுக்கழித்துப் பின்னர் தங்களோடு வாழ அனுமதித்துள்ளனர்.

தலைவியின் பருவமாற்றத்தால் உடலில் ஏற்படும் நிகழ்வுகளை வைத்து இவள் தீயசக்திக்கு ஆட்பட்டவள் என்று அவளை தீண்டத்தகாதவளாகச் சமுதாயத்தில் குறித்துள்ளனர் இதனை,

“முலைமுக்ஞ் செய்தன முள்ளெயி நிலங்கின

தலைமுடி சான்ற தண்டழை யுடையை

யலமர லாயமொ டியாங்கணும் படாஅன்

மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய

காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை

பேதை யல்லை மேதையங் குறுமகள்

பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை.” ¹⁵ (அகம். 7:1-7)

என்று கயமானார் சமுதாயத்தில் இருந்த நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பழங்காலத்தில் பெண்களின் நிலையை பற்றி அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர் அவற்றில் “வீட்டுக்கு விலக்கமாகிய கலந்தொடா மகளிர் பற்றிக் குறிப்பிட்ட மேலை நாட்டுப் பயணிகளுள் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் இந்தியா வந்த பிளினி (கி.பி 23-79) என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவராக அமைகின்றார். அவர் பெண்களின் மாதவிலக்குப் பற்றிக் குறிப்பிடும் செய்திகள் அக்காலத் தமிழகத்தின் நம்பிக்கையினைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

இயற்கையின் கூறுகள் மாதவிலக்காகிய பெண்களால் பாதிக்கப்பட்டமையினை, மாதவிலக்குக் கொண்ட பெண் ஒருத்தி இனிய பழந்தரும் மரத்தின் அடியில் நின்றால் அம்மரத்தின் பழத்தினுடைய

இனிப்பு கொடிய கசப்பாக மாறிவிடும். அவள் தானியத்தைத் தொட்டால் அத்தானியம் விதைப்பதற்கு உதவாது, அவை முளைக்கும் சக்தியையும் இழந்துவிடும். வளரும் பூச்செடியருகில் சென்றால் அவை சுருங்கி வாடிவதங்கி விடுகின்றன. தோட்டத்துப் பசுதந்தன்மை மாறிவிடுகிறது. ஒரு மரத்தினடியில் அவள் உட்கார்ந்தாள் என்றால் அம்மரத்திலிருந்து பழங்கள் பழுக்காததற்கு முன் தாமாகவே அழுகிக் கீழே விழுந்து விடுகின்றன. அவளுடைய பார்வை மட்டும் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியை அழுக்குப்படிந்த கண்ணாடியேபோல் ஆக்கிவிடுகிறது”¹⁶. என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்;. மேலும் “எறும்பு பாதிக்கப்பட்டமையும் காட்டியுள்ளார் எறும்பு எவ்வளவு சிறிய உயிரினம். அச்சிறிய உயிரினம் கூட மாதவிலக்குள்ள பெண்கள் கைப்பட்ட தினைவகைகளை எடுக்காமல் தன் இருப்பிடத்திற்கே சென்று விடுகின்றன”¹⁷ என்று தம்முடைய பயணக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

நிறைவுரை

சங்க காலத்தில் மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் எதிரான பல்வேறு முரண்பாடுகள் இருந்திருப்பதை சங்க இலக்கிய பாடல்கள் உறுதிசெய்கின்றன. மனிதன் சமூக கட்டமைப்போடு வாழும் சூழ்நிலையில் அம்மனிதனுக்கு எதிரான கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், நடவடிக்கைகள் நிகழும் பொழுது மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் முரண்பாடு எழுந்திருப்பதை அறிமுடிகின்றன. ஆண், பெண் வேறுபாடு இன்றி முரண்பாடுகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும் அதிலும் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் முற்றிலும் சமூகத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இம்முரண்பாடுகள் அன்றைய காலத்தோடு இல்லாமல் இன்றைய நவீன காலத்திலும் தொடர்ந்து வருவதை இக்கட்டுரையின் வழியாக அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஆ.ஜெகதீசன், இலக்கியத்தில் மனித உரிமைக் கோட்பாடுகள், தாமரை பப்ளிகேசன்ஸ்,சென்னை, முதற்பதிப்பு,2003,ப.14.
2. கலைக்களஞ்சியம்- தொகுதி -4, தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1956,ப.477
3. சமூகவியல்,தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் கழகம், சென்னை, மறுபதிப்பு,2011,ப.2.
4. க.கைலாசபதி, சமூகவியலும், இலக்கியமும், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை, மறு பதிப்பு - 2009.ப.16.
5. கு.தேவிப்பிரியா, புறநானூற்றில் மகட்பாற்காஞ்சி, வெற்றிமங்கை வெளியீட்டகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு,-2001,ப.67.
6. ஆ. வேலுப்பிள்ளை, தமிழ் லெக்சிகன், தொகுதி,3,ப.1300.
7. நாராயணசாமி, நற்றிணை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட், சென்னை – 18, மறு அச்சு -2007. ப.230 ப.478.
8. ந.கதிரைவேற்பிள்ளை, தமிழ்மொழி அகராதி,ப.1191.
9. George Davidson, Chambers pocket dictionary,P.193.
10. ந.கதிரைவேற்பிள்ளை, தமிழ் மொழி அகராதி,ப.857.

11. வெ. பெருமாள் சாமி, சங்க இலக்கியக் காட்சிகள், பாரதி புத்தகலாயம், 421, அண்ணாசாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை -18, முதல்பதிப்பு 2010, ப.61.
12. துரைசாமிப்பிள்ளை. சு., புறநானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட், சென்னை – 18, மறு அச்சு -2007. ப.230
13. மேலது., ப. 40
14. மேலது.,ப.276.
15. வேங்கட சாமி . ந.மு. அகநானூறு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட், சென்னை – 18, மறு அச்சு -2000. ப.110
16. பிளினி,வி.எஸ்.வி. இராகவன், ஜென்னி ராம் பிரஸ், சென்னை – 21 , முதல்பதிப்பு 1991, ப.155.
17. மேலது.,ப156.

References

1. Jegadeesan, A. *Ilakkiyathil Manitha Urimai Kotpadugal* (Human Rights Principles in Literature). First ed. Chennai: Thamara Publications, 2003, p. 14.
2. *Kalaikkalanjiyam* (Encyclopedia). Vol. 4. First ed. Chennai: Tamil Development Board, 1956, p. 477.
3. *Samookaviyal* (Sociology). Reprint ed. Chennai: Tamil Nadu Textbook Society, 2011, p. 2.
4. Kailasapathy, K. *Samookaviyalum, Ilakkiyamum* (Sociology and Literature). Reprint ed. Chennai: Kumaran Publishers, 2009, p. 16.
5. Devi Priya, G. *Purananootril Magatpar Kanchi* (Magatpar Kanchi in Purananuru). First ed. Chennai: Vetrimgangai Publishing House, 2001, p. 67.
6. Velupillai, A. *Tamil Lexicon*. Vol. 3, p. 1300.
7. Narayanasamy. *Narrinai*. Reprint ed. Chennai: Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd., 2007, p. 230.
8. Kathiravelpillai, N. *Tamil Mozhi Agarathi* (Tamil Language Dictionary). p. 1191.
9. Davidson, George. *Chambers Pocket Dictionary*. p. 193.
10. Kathiravelpillai, N. *Tamil Mozhi Agarathi* (Tamil Language Dictionary). p. 857.
11. Perumal Samy, V. *Sangam Ilakkiya Kaatchigal* (Scenes from Sangam Literature). First ed. Chennai: Bharathi Puthakalayam, 2010, p. 61.
12. Duraisamy Pillai, S. *Purananuru*. Reprint ed. Chennai: Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd., 2007, p. 230.
13. Ibid., p. 40.
14. Ibid., p. 276.
15. Vengadasamy, N. M. *Akananuru*. Reprint ed. Chennai: Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Works Publishing Society Ltd., 2000, p. 110.
16. Pliny. [Work title, if available in the source, otherwise 'Pliny']. Edited by V. S. V. Ragavan. First ed. Chennai: Jenny Ram Press, 1991, p. 155.
17. Ibid., p. 156.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).